

A dinnyeárok logikája

2012 július 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Összedugták egy hátsó, sötét minisztériumi szobában a fejüket a termelők, a kereskedők és az agrártárca képviselői, majd közösen eldöntötték, hogy átverik a magyar népet. Egymás tenyerébe csaptak, kartellt alakítottak, aminek az árát most a vásárlókkal fizettetik meg.

Lényegében így kommentálták az ellenzéki lapok, portálok és televíziós műsorok azokat az erőfeszítéseket, amiket a Vidékfejlesztési Minisztérium tett az elmúlt időszakban a hazai dinnyepiac egyensúlyának megteremtése érdekében. Ezekkel a kispénzű emberekre hivatkozó álságos érvekkel próbálták igazolni az elmúlt években a kereskedelmi láncok is létüket, mindent elborító terjeszkedésüket. A „vásárló polgár mindenekelőtt” jelszóval akadályozták meg ebben az országban eddig minden olyan próbálkozást, amelyik tartós jövőt, megélhetést szeretett volna teremteni a falvakban élőknek.

Vajon tényleg a rablás kategóriájába tartozik-e, hogy most, július második felében, a dinnyeszezon kifutását jelző Lőrinc napja felé közeledve még mindig különként 80-90 forintért árulják a mézédessé gyümölcsöt az áruházakban és a standokon? Nemrégiben még az volt a szokás, hogy már július elején ott virítottak az óriásplakátokon azok a dinnyék, amelyek kilogrammját mindössze 30-40 forintért vesztegették a bevásárlóközpontok. A kereskedőket és a csalogató akcióra ráharapó polgárokat azonban a legkevésbé érdekelte az, hogy valójában milyen sokba kerül ez az olcsóság.

Mindenki a maga pillanatnyi elnyét nézte: az üzletlanc a forgalom növekedését, a vásárló a pénztárcáját, és azzal senki sem foglalkozott, hogy a pár száz forintos megtakarításért cserébe családok ezrei veszítették el vidéken a megélhetésüket. Hiszen a dinnye termesztése némelykor már többbe került, mint amennyit az üzletláncok adtak érte. Ezért sokan befejezték az értelmetlen munkát, amit szemléletesen mutat az is, hogy a gyümölcs hazai területére több mint a felére zsugorodott. A kieső mennyiséget pedig egyből pótolták a kereskedők az olcsóbb importból.

Minden mindennel összefügg: miközben boldogan a kosarunkba tettük a szuperolcsó dinnyét, ugyanazzal a mozdulattal segítettünk az áruházláncnak, a külföldi termelőknek, és padlóra küldtük a magyar gazdákat. S rosszat tettünk magunknak, hiszen a legvégén mi, vevők is fizethetünk: ha már nem terem a jó minőségű magyar dinnye, marad a rosszabb import, és a kereskedők hazai konkurencia híján szabadon emelhetik az árakat.

Így néz ki tehát az olcsó élelmiszer-akciók ördögi logikája: a jövőben drága következménye lesz a pillanatnyi haszonnak. S nem csak a dinnyénél van ez így, hanem a tejnél, kenyérnél, húsnál, és szinte minden más alapvető élelmiszernél. Ami a létfenntartáshoz kell, azzal szívesen csábítanak a láncok, és ennek kíméletlen következménye van a beszállítókkal folytatott ártárgyalásokon. Ugyanakkor a korábbi, hamvába holt kísérletek után a mostani az első olyan agrárvezetés, amelyik a jelek szerint érdemben képes fordítani ezen az önpusztító tendencián.

Az elmúlt években a magyar termelők védelmében egyik szónoklat követte a másikat. Azt az egyszerű lépést azonban mégsem tette meg senki, hogy megtiltsa a külföldi termékek elterjedését a láncoknak. Mióta ez a szabály életbe lépett, csodák csodájára a legnagyobb multik is piros-fehér-zöldre váltottak, az agrártárcához járnak egyeztetésre, és fontosnak tartják a hazai beszállítók sorsát. Új egyensúly van tehát kialakulóban. S e változás nyitja nem más, minthogy érdemben sikerült megváltoztatni az erőviszonyokat.

mno.hu - Nánási Tamás

Ajánló